YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(viides jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2007 *

Asiassa T-219/04,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään N. Díaz Abad,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. van Rijn ja S. Pardo Quintillán,

vastaajana,

jossa on kyse neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön laivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 12.8.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1438/2003 (EUVL L 204, s. 21) kumoamisesta,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit F. Dehousse ja D. Šváby,

kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.11.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 (EYVL L 358, s. 59) III luvun 11–13 artiklassa sekä 30 ja 36 artiklassa säädetään seuraavaa:

”11 artikla

Kalastuskapasiteetin mukauttaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava laivastojensa kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpiteitä vakaan ja kestävän tasapainon saavuttamiseksi kalastuskapasiteettinsa ja kalastusmahdollisuuksiensa välillä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei 12 artiklassa ja tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja bruttotonneina ja kilowatteina ilmoitettuja kalastuskapasiteetin viitetasoja ylitetä.

– –

4. Jos julkista tukea on myönnetty sellaisen kalastuskapasiteetin poistoon, joka ylittää sen kapasiteetin vähentämisen, joka on tarpeen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viitetasojen noudattamiseksi, poistettu kapasiteettimäärä on ilman eri toimenpiteitä vähennettävä viitetasoista. Näin saaduista viitetasoista tulee uudet viitetasot.

5. Vähintään viiden vuoden ikäisten kalastusalusten nykyaikaistaminen pääkannen yläpuolella turvallisuuden, työskentelyolosuhteiden, hygienian ja tuotteiden laadun parantamiseksi saa lisätä aluksen vetoisuutta edellyttäen, että tällä nykyaikaistamisella ei lisätä aluksen pyyntikykyä. Tämän artiklan ja 12 artiklan mukaisia viitetasoja on mukautettava vastaavasti. Vastaavaa kapasiteettia ei tarvitse ottaa huomioon jäsenvaltioiden vahvistaessa 13 artiklassa tarkoitettujen alusten laivastoon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapainoa.

Näitä toimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Kalastuslaivastojen viitetasot

1. Komissio vahvistaa kullekin jäsenvaltiolle sen lipun alla purjehtivien yhteisön alusten bruttotonneina ja kilowatteina ilmoitetut kokonaiskalastuskapasiteetin viitetasot 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Viitetasot ovat neuvoston päätöksen 97/413/EY mukaisesti kullekin laivaston osalle 31 päiväksi joulukuuta 2002 vahvistettujen monivuotisen ohjausohjelman 1997–2002 tavoitteiden summa.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Laivastoon lisäämistä ja laivastosta poistoa koskevat järjestelyt

1. Jäsenvaltioiden on hoidettava alusten laivastoon lisäämiset ja laivastosta poistot siten, että 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen:

a) uuden kapasiteetin ilman julkista tukea tapahtuva lisääminen laivastoon korvataan sellaisella aiemmalla ilman julkista tukea tapahtuvalla poistolla, joka vastaa vähintään samaa kapasiteettimäärää;

b) uuden kapasiteetin lisääminen laivastoon käyttäen 1 päivän tammikuuta 2003 jälkeen myönnettyä julkista tukea korvataan aiemmalla ilman julkista tukea tapahtuvalla poistolla,

i) joka vastaa vähintään samaa kapasiteettimäärää, jos lisätään uusia aluksia, joiden bruttovetoisuus on enintään 100 GT, tai

ii) jonka määrä on vähintään 1,35 kertaa kyseinen kapasiteettimäärä, jos lisätään uusia aluksia, joiden bruttovetoisuus on yli 100 GT.

2. Kunkin jäsenvaltion, joka aikoo 31 päivän joulukuuta 2002 jälkeen sitoutua uuden julkisen tuen antamiseen laivaston uudistamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2004 välisenä aikana vähennettävä laivastonsa kokonaiskapasiteettia 3 prosentilla koko tällä kaudella 12 artiklassa tarkoitettuihin viitetasoihin nähden.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

– –

30 artikla

Kalastus- ja vesiviljelyalan komitea

1. Komissiota avustaa kalastus- ja vesiviljelyalan komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 20 työpäiväksi.

– –

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

– –

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003."

2 Asetuksen (EY) N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön laivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 12.8.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1438/2003 (EUVL L 204, s. 21; jäljempänä riidanalainen asetus) 6, 7 ja 14 artiklassa säädetään seuraavaa:

"6 artikla

Laivaston kalastuskapasiteetti 1 päivänä tammikuuta 2003

Jäljempänä olevan 7 artiklan soveltamiseksi vetoisuutena (GT_{03}) ja konetehona (kW_{03}) ilmoitettu kalastuskapasiteetti 1 päivänä tammikuuta 2003 määritellään

ottaen liitteen II mukaisesti huomioon ne alusten lisäämiset, jotka perustuvat asianomaisen jäsenvaltion 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana tuolloin sovellettavaa lainsäädäntöä noudattaen ja erityisesti komissiolle päätöksen 97/413/EY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetun kansallisen lisäys/poisto-järjestelmän mukaisesti tekemään hallinnolliseen päätökseen ja jotka toteutetaan kolmen vuoden kuluessa hallinnollisen päätöksen tekopäivästä.

7 artikla

Laivastoon lisäysten ja laivastosta poistojen valvonta

1. Asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan noudattamiseksi kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kalastuskapasiteetti vetoisuutena (GT_t) ilmaistuna on minä tahansa ajankohtana enintään yhtä suuri kuin 1 päivän tammikuuta 2003 kalastuskapasiteetti (GT_{03}), jota tarkistetaan:

a) vähentämällä:

i) valtiontuella 31 päivän joulukuuta 2002 jälkeen laivastosta poistettavien alusten kokonaisvetoisuus (GT_a);

ii) 35 prosenttia 31 päivän joulukuuta 2002 jälkeen myönnetyllä valtiontuella laivastoon lisättävien yli 100 GT:n alusten kokonaisvetoisuudesta (GT_{100});

b) ja lisäämällä

i) asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti myönnetyt kokonaisvetoisuuden lisäykset (GT_S);

ii) laivaston uudelleenmittaamisen tulos (Δ(GT-GRT)).

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että seuraavaa kaavaa noudatetaan:

$$GT_t \leq GT_{03} - GT_a - 0{,}35\ GT_{100} + GT_S + \Delta\ (GT - GRT)$$

– –

14 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003."

3 Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävän tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27), joka on tehty yhteisön kalastus- ja

vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20.12.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 (EYVL L 389, s. 1) nojalla, 6 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on määritettävä ohjelmassaan se pyyntiponnistuksen vähentämiskeino, jolla jokaisen laivaston segmentin kapasiteetin vähentämiselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa. Kapasiteetin vähentäminen varmistetaan perustamalla kuhunkin jäsenvaltioon pysyvä järjestelmä, jonka mukaisesti valvotaan laivaston uudistamista. Järjestelmässä määritetään kullekin segmentille alusten tulo/lähtösuhde, millä varmistetaan kyseisenä aikana se, että kutakin alustyyppiä koskeva pyyntikapasiteetti saadaan laskettua määritetylle tasolle."

4 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 1958, 17, s. 385) 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisön toimielimen jäsenvaltiolle tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalle henkilölle osoittamat asiakirjat laaditaan kyseisen jäsenvaltion kielellä."

5 Mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisön toimielimet voivat antaa työjärjestyksissään yksityiskohtaiset säännöt näiden kielten käyttämistä koskevien järjestelyjen soveltamisesta."

6 Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 4 ja 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"4 artikla

Hallintomenettely

1. Komissiota avustaa hallintokomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi, tämän kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kussakin perussäädöksessä säädetyllä määräajalla, joka ei missään tapauksessa saa olla pitempi kuin kolme kuukautta ilmoituksen tekopäivästä.

4. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin 3 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.

– –

7 artikla

1. Kukin komitea vahvistaa työjärjestyksensä puheenjohtajansa ehdotuksesta Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistavan työjärjestyksen mallin pohjalta.

Nykyiset komiteat mukauttavat tarvittaessa työjärjestyksensä työjärjestyksen malliin.

– –"

7 Kalastus- ja vesiviljelyalan komitean työjärjestyksen 3, 4 ja 9 artiklassa, sellaisena kuin niitä sovellettiin tosiseikkojen tapahtuma-aikana, säädetään seuraavaa:

"3 artikla

Puheenjohtaja toimittaa kokouskutsun, kokouksen esityslistan, sellaisia toimenpiteitä koskevat ehdotukset, joista pyydetään komitealta lausuntoa, ja kaikki muut valmisteluasiakirjat jäsenvaltioiden edustajille komiteassa 9 artiklan [toisessa] kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näiden asiakirjojen on saavuttava jäsenvaltioiden pysyviin edustustoihin viimeistään kahdeksan päivää ennen kokouspäivää – –.

4 artikla

Jos lausuntoa on pyydetty ja ehdotukseen tehdään sisällöllinen muutos tai jos ehdotus, jonka aihe on merkitty esityslistaan, on annettu kokouksen kuluessa tai jos esityslistalle on otettu uusi asia, puheenjohtaja siirtää jäsenvaltion edustajan pyynnöstä äänestyksen kokouksen loppuun; mikäli ilmenee erityisiä vaikeuksia, puheenjohtaja jatkaa kokousta seuraavaan päivään.

– –

9 artikla

– –

Jäsenvaltioiden edustajille komiteassa suunnattu kirjeenvaihto osoitetaan pysyviin edustustoihin; siitä lähetetään kopio suoraan jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimittämälle virkamiehelle."

Asian tausta

8 Komissio lähetti 13.6.2003 jäsenvaltioille faksitse kunkin jäsenvaltion virallisella kielellä ehdotuksen asetukseksi, jossa säädetään asetuksen N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön laivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista

säännöistä. Tätä ehdotusta käsiteltiin ensimmäisen kerran kalastus- ja vesiviljelyalan komiteassa (jäljempänä komitea) sen 25.6.2003 pidetyssä kokouksessa.

9 Komissio kutsui jäsenvaltioiden edustajat 1.7.2003 komitean kokoukseen 15. ja 16.7.2003. Mainittu kokouskutsu oli laadittu ranskaksi, englanniksi ja saksaksi. Kokouskutsun mukaan edellä mainitusta asetusehdotuksesta oli tarkoitus keskustella ja äänestää 16.7.2003 pidettävässä kokouksessa.

10 Espanjan kuningaskunnan pysyvä edustaja Euroopan unionissa osoitti 7.7.2003 komission kalastuksen pääosaston pääjohtajalle kirjeen, jossa hän ilmoitti, että Espanjan kuningaskunta katsoi, että sitä ei ollut virallisesti kutsuttu mainittuun kokoukseen, koska kutsua ei ollut lähetetty sille espanjan kielellä. Samassa kirjeessä pysyvä edustaja pyysi vahvistusta siitä, että kyseessä olevassa kokouksessa on saatavilla tulkkaus espanjasta ja espanjaan.

11 Komission esittämästä asetusehdotuksesta keskusteltiin komitean 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa, johon Espanjan valtuuskunta osallistui. Kokouksessa komissio esitti useita muutoksia ehdotukseensa ja jakoi komitean jäsenille asiakirjan, joka sisälsi ehdotetut muutokset ja joka oli laadittu ainoastaan englanniksi.

12 Mainitun kokouksen jälkeen Espanjan kuningaskunnan pysyvä edustaja osoitti kalastuksen pääosaston pääjohtajalle kirjeen, joka on päivätty 17.7.2003. Mainitulla kirjeellä hän ensinnäkin muistutti vastalauseistaan, jotka koskivat kieltä, jolla Espanjan kuningaskunnalle osoitettu kutsu oli laadittu (ks. 10 kohta edellä). Toiseksi hän kritisoi sitä, että komissio oli esittänyt alkuperäiseen espanjan kielellä

lähetettyyn ehdotukseensa tekemänsä huomattavan muutoksen ainoastaan englannin kielellä, ja valitti siitä, että vaikka Espanjan valtuuskunta oli esittänyt varaumia, komissio oli pakottanut komitean äänestämään saadakseen mainitun komitean lausunnon kyseessä olevasta ehdotuksesta. Pysyvä edustaja toi esiin myös sen, että Espanjan valtuuskunta oli pyytänyt, että sen vastalauseet kirjattaisiin komitean kokouksen pöytäkirjaan, ja pyysi pääjohtajaa lähettämään hänelle kopion mainitusta pöytäkirjasta, jotta olisi mahdollista tarkistaa, että mainitut vastalauseet oli kirjattu siihen riittävällä tavalla.

13 Komissio antoi riidanalaisen asetuksen 12.8.2003. Mainitun asetuksen 13 perustelukappaleessa todetaan, että komitea ei ole antanut lausuntoaan asetuksessa säädetyistä toimenpiteistä puheenjohtajansa asettamassa määräajassa.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

14 Espanjan kuningaskunta nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen, joka rekisteröitiin numerolla C-464/03, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 4.11.2003 jättämällään kannekirjelmällä.

15 Yhteisöjen tuomioistuin siirsi asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.6.2004 antamallaan määräyksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 51 ja 54 artiklan muuttamisesta 26.4.2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/407/EY, Euratom (EUVL L 132, s. 5) nojalla.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja kehotti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena komissiota toimittamaan tiettyjä asiakirjoja. Komissio noudatti tätä kehotusta annetussa määräajassa.

17 Espanjan kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen

– velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– toteaa, että neljännen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

– hylkää kanteen muilta osin perusteettomana

– velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

19 Kanteensa tueksi Espanjan kuningaskunta vetoaa viiteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen perustuu yhteisön kieliä koskevaa järjestelyä, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksessa N:o 1, koskevien olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen menettelyssä, jossa riidanalainen asetus on annettu, toinen normihierarkian

periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdalla rikotaan asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan säännöksiä, kolmas saman periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että riidanalaisen asetuksen samalla artiklalla rikotaan asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdan säännöksiä, neljäs luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen ja viides riidanalaisen asetuksen väitettyyn mielivaltaisuuteen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen menettelyssä, jossa riidanalainen asetus on annettu

Asianosaisten lausumat

20 Espanjan kuningaskunta toteaa, että asetuksen N:o 1 3 artiklan ja oikeuskäytännön mukaan (asia C-263/95, Saksa v. komissio, tuomio 10.2.1998, Kok. 1998, s. I-441, 32 kohta) jäsenvaltiolle osoitetut tiedonannot on tehtävä kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä kutakin hallintokomiteaa varten säädetyssä määräajassa.

21 Espanjan kuningaskunnan mukaan riidanalainen asetus on näin ollen mitätön ensinnäkin, koska kutsua komitean 15. ja 16.7.2003 pidettyyn kokoukseen ei ollut Espanjan kuningaskunnan mukaan osoitettu sille espanjaksi, ja toiseksi, koska merkittävä muutos, joka kokouksessa on esitetty, on laadittu ainoastaan englannin kielellä.

22 Lisäksi toisin kuin komissio katsoo, 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa esitetyn ehdotuksen uuteen versioon sisältyvät muutokset eivät Espanjan kuningaskunnan mukaan olleet vähäisiä vaan huomattavia. Koska kyse on erittäin teknisestä asetuksesta, jossa on matemaattisia kaavoja, komission vastineessaan esittämiä

selityksiä ei voida hyväksyä. Kaavojen selitys ja toimitetut selvennykset vaikuttavat sen mukaan koko säädökseen, jonka saattoi ymmärtää ainoastaan sen laatija mutta eivät valtuuskunnat, joilla ei teknisen kokouksen kuluessa ollut mahdollisuutta tutkia mainittua asiakirjaa asianomaisen tapaisen asetuksen edellyttämällä rauhallisuudella ja tarkkaavaisuudella.

23 Komission väitteestä, joka perustuu viiveisiin, joita komiteoille annettujen asiakirjojen kääntämisestä kaikille virallisille kielille sen mukaan aiheutuisi, Espanjan kuningaskunta toteaa, että väitetty tehokkuus ei voi olla ensisijaista jäsenvaltioiden oikeudellisiin takeisiin nähden.

24 Istunnossa Espanjan kuningaskunta on vielä lisännyt, että sen, että kyseessä olevia muutoksia ei ollut esitetty espanjaksi, olisi tullut johtaa kyseistä asetusehdotusta koskevan äänestyksen siirtämiseen komitean myöhempään kokoukseen, mitä Espanjan kuningaskunta oli pyytänyt 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa.

25 Komissio vastaa, että esillä olevassa asiassa ei ole rikottu olennaisia menettelymääräyksiä, jotka koskevat riidanalaisen asetuksen antamismenettelyä, sellaisella tavalla, joka on omiaan johtamaan mainitun asetuksen kumoamiseen. Se vetoaa tältä osin oikeuskäytäntöön, jonka mukaan menettelyvirheestä voi seurata säädöksen kumoaminen kokonaan tai osittain ainoastaan, jos mainittu säädös olisi ilman tätä virhettä voinut olla sisällöltään erilainen (ks. asia 150/84, Bernardi v. parlamentti, tuomio 23.4.1986, Kok. 1986, s. 1375).

26 Ensinnäkin kutsusta komitean 15. ja 16.7.2003 pidettyyn kokoukseen komissio toteaa, että komitea, kuten kaikki muutkin komiteat, jotka osallistuvat täytäntöönpanotoimien antamismenettelyyn, toimii komission toimivallan rajoissa. Koska komissiolla on kolme työkieltä, jotka ovat ranska, englanti ja saksa, komissio pitää laillisena sitä, että kutsut komitean kokouksiin laaditaan näillä kolmella kielellä.

Asetuksen N:o 1 3 artiklassa viitataan "asiakirjoihin", joita toimielimet osoittavat "jäsenvaltiolle", eikä sitä komission mukaan sovelleta komission ja sellaisten komiteoiden välisiin suhteisiin, jollaisesta esillä olevassa asiassa on kyse. Mainitun asetuksen 6 artiklan mukaan komissio olisi voinut säätää julkaisemassaan työjärjestyksen mallissa, että kutsut komiteoille on lähetettävä kolmella edellä mainitulla työkielellä.

27 Komissio toteaa, että yleisesti ottaen jäsenvaltioilla ei ole ollut mitään ongelmia käytännöstä, jonka mukaan kutsut komiteoiden kokouksiin lähetetään niille kolmella työkielellä. Tarkemmin sanottuna Espanjan valtuuskunta on sen mukaan saanut kutsut komitean vuoden 2003 toukokuussa ja kesäkuussa pidettyihin kokouksiin mainituilla kolmella kielellä eikä se ole esittänyt varaumia. Lisäksi se on osallistunut 16.7.2003 pidettyyn kokoukseen riidanalaisen kutsun johdosta ja se on ottanut osaa kyseessä olevaa asetusehdotusta koskeviin keskusteluihin ja äänestykseen, ja näin ollen se on ilmaissut tehokkaasti näkemyksensä mainitusta ehdotuksesta, kun otetaan huomioon, että tulkkauksesta espanjasta ja espanjaan oli huolehdittu.

28 Komissio toteaa tältä osin, että jotta se voi tehokkaasti hallinnoida niiden eri komiteoiden kokouksia, jotka auttavat komissiota, on tärkeää, että kutsuja ei systemaattisesti käännetä kaikille virallisille kielille.

29 Toiseksi komissio toteaa asiakirjasta, joka on jaettu komitean 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa, seuraavaa. Ensinnäkin se muistuttaa, että asetusehdotus, josta on äänestetty 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa, oli toimitettu Espanjan kuningaskunnalle espanjan kielellä faksitse 13.6.2003, mitä Espanjan kuningaskunta ei ole komission mukaan kiistänyt. Mainitun lähetyksen saatteessa, joka oli laadittu englanniksi, ilmoitettiin vastaanottajina oleville jäsenvaltioille, että kyseessä oleva asetusehdotus lähetettiin niille niiden kielellä. Näin ollen esillä olevan asian

olosuhteet eivät komission mukaan ole verrattavissa edellä 20 kohdassa mainittuun asiaan Saksa vastaan komissio. Mainitussa asiassa saksankielistä säädösehdotusta, joka oli menossa äänestykseen, ei nimittäin ollut lähetetty Saksan valtuuskunnalle määräajassa.

30 Kolmanneksi komissio kiistää väitteen, jonka mukaan 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa esitetty asiakirja on huomattava muutos kyseessä olevaan asetusehdotukseen. Komission mukaan mainitulla asiakirjalla tehtiin vain kaksi huomattavaa muutosta mainittuun ehdotukseen eli muutettiin 6 artiklassa säädettyjä päivämääriä ja lisättiin ehdotuksen liitteeseen I alaviitteitä. Nämä muutokset, jotka eivät komission mukaan millään tavalla vaikuttaneet ehdotuksen 7 artiklaan, tehtiin, jotta jäsenvaltioiden esittämät pyynnöt otettaisiin huomioon, ja niistä ei komission mukaan aiheutunut minkäänlaista ymmärtämiseen liittyvää ongelmaa. Lisäksi muutokset olivat komission mukaan ainoastaan muotoon ja esitystapaan liittyviä, niiden tavoitteena oli parantaa, selkeyttää ja yksinkertaistaa tiettyjen säännösten sanamuotoa ja muutoinkin ne olivat helposti ymmärrettävissä.

31 Muutosten ymmärtämistä on komission mukaan myös helpottanut se, että komission edustaja on kokouksen aikana lukenut ne ja esittänyt niistä yksityiskohtaisia huomautuksia. Espanjan valtuuskunta on voinut seurata niiden lukemista ja annettuja selityksiä espanjaksi, koska sillä oli pyyntönsä johdosta käytettävissään tulkkaus espanjasta ja espanjaan.

32 Lisäksi komissio huomauttaa, että sellaisten asiakirjojen, joilla tehdään vain vähäisiä muutoksia asiakirjaan, joka on etukäteen toimitettu valtuuskunnille, systemaattinen kääntäminen kaikille virallisille kielille johtaisi sellaisiin viivytyksiin komiteoiden työssä, joita ei voida hyväksyä. Komission mukaan asetuksen N:o 1 säännöksiä ei voida tulkita siten, että komiteoita estetään hoitamasta tehtäviään asianmukaisella tavalla luomalla perusteettomia esteitä.

33 Lopuksi Espanjan kuningaskunnan istunnossa esittämästä väitteestä (ks. edellä 24 kohta) komissio toteaa, että se on hylättävä, koska se on tehty liian myöhään ja koska se on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 Nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste jakautuu kahteen osaan, jotka perustuvat kahteen erilliseen asetuksen N:o 1 väitettyyn rikkomiseen. Ensinnäkin on väitetty, että kutsu 15. ja 16.7.2003 pidettyyn kokoukseen on laadittu ainoastaan englannin, ranskan ja saksan kielellä mutta ei espanjaksi, ja toiseksi, että komissio on jakanut 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa sellaisen muutetun version alkuperäisestä asetusehdotuksestaan, joka on laadittu ainoastaan englanniksi, ja että komissio on kieltäytynyt ehdotusta koskevan äänestyksen siirtämisestä komitean myöhempään kokoukseen.

35 On todettava, että oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 1 rikkominen tointa tehtäessä tarkoittaa menettelyn säännönvastaisuutta, joka kuitenkin voi aiheuttaa lopullisesti tehdyn toimen kumoamisen ainoastaan silloin, kun ilman tätä virheellisyyttä menettely olisi voinut johtaa toisenlaiseen lopputulokseen (ks. yhdistetyt asiat C-465/02 ja C-466/02, Saksa ja Tanska v. komissio, tuomio 25.10.2005, Kok. 2005, s. I-9115, jäljempänä Feta II -tapaus, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen ensimmäisestä osasta on todettava, että komission Espanjan kuningaskunnalle lähettämän kutsun johdosta Espanjan kuningaskunnan edustajat ovat osallistuneet 15. ja 16.7.2003 pidettyyn kokoukseen. Näin ollen ei voida väittää, että riidanalaisen asetuksen antamismenettely olisi ilman väitettyä virheellisyyttä voinut johtaa tältä osin erilaiseen lopputulokseen. Myös sellainen kutsu tähän kokoukseen, joka Espanjan kuningaskunnalle olisi osoitettu

espanjan kielellä, olisi nimittäin johtanut siihen, että mainitun kuningaskunnan edustajat osallistuvat kyseessä olevaan kokoukseen, kuten ne ovat riidanalaisen kutsun johdosta tehneet. Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä merkityksettömänä ja että kysymystä siitä, millä kielellä Espanjan kuningaskunnalle osoitettu kutsu olisi tullut laatia, ei ole tarpeen tutkia.

37 Nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen toisesta osasta on todettava, että kyseessä olevasta asetusehdotuksesta on keskusteltu ja äänestetty komitean kokouksessa 16.7.2003 (ks. 9 ja 12 kohta edellä). Kuten mainitun kokouksen pöytäkirjasta, jonka komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kehotuksesta toimittanut, ilmenee, komissio on kokouksen alussa esittänyt suullisesti tiettyjä muutoksia alkuperäiseen asetusehdotukseen sekä jakanut komitean jäsenille "näiden muutosten paremmaksi ymmärtämiseksi" englanniksi laaditun asiakirjan, johon nämä muutokset sisältyivät. Suurin osa mainituista muutoksista oli pelkkiä muotoseikkoja tai kirjoitusvirheiden korjauksia lukuun ottamatta kahta huomattavaa muutosta, joista toinen koski ehdotuksen 6 artiklassa tarkoitetun viiteajan pidentämistä vuodesta kolmeen vuoteen ja toinen alaviitteiden lisäämistä ehdotuksen liitteeseen I, jonka otsikko oli "Viitetasot jäsenvaltioittain". Espanjan kuningaskunta esitti "epäilyjä komission ehdottamasta menettelystä" ja pyysi, että sille toimitetaan "ehdotetut muutokset kirjallisesti myös espanjaksi, sekä vaati komissiota siirtämään äänestystä". Belgian kuningaskunta, Helleenien tasavalta, Italian tasavalta ja Portugalin tasavalta tukivat tätä vaatimusta.

38 Mainitusta pöytäkirjasta ilmenee myös, että komission edustaja on lukenut huolellisesti ja selittänyt yksityiskohtaisesti kaikki komission ehdottamat muutokset. Mainitun lukemisen päätyttyä Espanjan kuningaskunta, jota neljä muuta edellä mainittua jäsenvaltiota tukivat, toisti varaumansa. Sen jälkeen kun eri jäsenvaltiot olivat ottaneet kantaa asetusehdotukseen, sellaisena kuin se oli muutettuna, mainitusta ehdotuksesta äänestettiin, mutta komitean lausunnon hyväksymisen edellyttämää määräenemmistöä ei saavutettu. Siten kokous päättyi sen jälkeen, kun pöytäkirjaan oli kirjattu, että äänestyksen tulos merkitsi sitä, että komitean "lausuntoa ei ole".

39 Kun nämä seikat otetaan huomioon, on ratkaistava, ovatko, kuten Espanjan kuningaskunta väittää, se, että komission komitean 16.7.2003 pidetyn kokouksen kuluessa esittämiä muutoksia asetusehdotukseen ei ole esitetty espanjaksi, ja se, että komission edustaja, joka toimi kokouksen puheenjohtajana, kieltäytyi siirtämästä ehdotusta koskevaa äänestystä komitean myöhempään kokoukseen, sellaisia menettelyn virheellisyyksiä, jotka voivat johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen.

40 Ensimmäisestä kanneperusteesta on todettava, että komitean työjärjestyksen 3 artikla ja 9 artiklan toinen kohta (ks. edellä 7 kohta) ovat riittäviä osoituksia tarkoituksesta taata jäsenvaltioille riittävästi aikaa tutkia komitean esityslistan kohtaan liittyviä asiakirjoja, jotka voivat olla erityisen monimutkaisia sekä vaatia lukuisia yhteydenottoja ja keskusteluja useiden viranomaisten välillä sekä eri alojen asiantuntijoiden tai etujärjestöjen kuulemista. Ei voida olettaa, että kaikki henkilöt, joita on kuultava, hallitsevat vieraan kielen riittävän hyvin voidakseen ymmärtää monimutkaisen tekstin. Näin ollen edellä mainittuja säännöksiä on tulkittava siten, että kyseessä olevat asiakirjat on osoitettava jokaiselle jäsenvaltiolle sen virallisella kielellä, kuten asetuksen N:o 1 3 artiklassa säädetään (ks. vastaavasti edellä 20 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, tuomio 10.2.1998, 27 ja 31 kohta sekä julkisasiamies Ruiz-Jarabo Colomerin tähän asiaan liittyvä ratkaisuehdotus, Kok. 1998, s. I-443, 16 kohta). Esillä olevassa asiassa näin on kuitenkin tehty, koska alkuperäinen asetusehdotus on toimitettu jäsenvaltioille niiden virallisella kielellä säädetyssä määräajassa ja koska sitä on ensimmäisen kerran tarkasteltu komitean 25.6.2003 pidetyssä kokouksessa.

41 Tätä velvollisuutta ei sitä vastoin ole, kun on kyse komitean kokouksen kuluessa tehdyistä muutosehdotuksista sellaiseen asiakirjaan, joka on aikaisemmin sääntöjenmukaisesti toimitettu komitean jäsenille. Missään komitean työjärjestyksen säännöksessä ei nimittäin säädetä velvollisuudesta tehdä mainitunkaltaiset ehdotukset kirjallisesti kaikilla virallisilla kielillä. Näin ollen komissio voi vapaasti esittää mainitunkaltaiset ehdotukset vain suullisesti komitean kokouksessa. Mahdollisuus esittää muutoksia suullisesti komitean kokouksen kuluessa on olemassa, vaikka kyse olisi sellaiseen ehdotukseen, joka on otettu kokouksen esityslistalle, tehtävistä sisällöllisistä muutoksista, vaikka tästä voikin komitean työjärjestyksen 4 artiklan

nojalla mahdollisesti seurata äänestyksen siirtäminen kokouksen loppuun tai kokouksen jatkaminen seuraavaan päivään, mikäli ilmenee erityisiä vaikeuksia. Espanjan kuningaskunnan väite, jonka mukaan komission on tehtävä muutosehdotuksensa kirjallisesti kaikilla virallisilla kielillä, on hankalasti sovitettavissa yhteen edellä mainitun työjärjestyksen säännöksen kanssa, koska jos tämä väite hyväksyttäisiin, kokouksessa olisi käytännössä mahdotonta tehdä sisällöllisiä muutoksia ehdotukseen.

42 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kuten 16.7.2003 pidetyn komitean kokouksen pöytäkirjasta ilmenee, alkuperäiseen asetusehdotukseen tehty muutosehdotus, jonka komissio on esittänyt kokouksen alussa, oli suullinen ehdotus. Asiakirjan, jonka komissio on mainitussa kokouksessa jakanut, on siten katsottava olleen valaiseva esimerkki tai pelkkä visuaalinen tuki, jonka tarkoituksena oli se, että komission suullisesti esittämät muutokset "ymmärrettäisiin paremmin". Koska komissio on pätevästi voinut päättää pitää vain suullisen esityksen ehdotuksistaan jakamatta mitään asiakirjaa, siihen seikkaan, että jaettu asiakirja oli laadittu vain englannin kielellä, ei voida tehokkaasti vedota.

43 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että esittäessään muutosehdotuksensa alkuperäiseen ehdotukseen kyseessä olevassa kokouksessa suullisesti komissio ei ole rikkonut sovellettavia säännöksiä eikä jäsenvaltioiden "oikeudellisia takeita", kuten Espanjan kuningaskunta väittää. Tämä on sitäkin selvempää, koska Espanjan kuningaskunnan edustajilla on pyyntönsä mukaisesti ollut käytettävissään mainitussa kokouksessa tulkkaus espanjasta ja espanjaan ja he ovat näin ollen voineet seurata omalla kielellään keskustelua ja komission ehdotuksestaan antamia selityksiä.

44 Espanjan kuningaskunnan istunnossa esittämästä toisesta väitteestä, joka perustuu siihen, että komissio on kieltäytynyt siirtämästä ehdotuksesta äänestämisen komitean myöhempään kokoukseen, on ensin tutkittava, onko tämä väite jätettävä tutkimatta, kuten komissio on vaatinut.

45 Työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin.

46 Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on kuitenkin otettava tutkittavaksi (asia T-252/97, Dürbeck v. komissio, tuomio 19.9.2000, Kok. 2000, s. II-3031, 39 kohta ja yhdistetyt asiat T-346/02 ja T-347/02, Cableuropa ym. v. komissio, tuomio 30.9.2003, Kok. 2003, s. II-4251, 111 kohta).

47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että näin on esillä olevassa asiassa. Mainitulla perusteella on läheinen yhteys edellä tutkittuun ensimmäiseen perusteeseen, joka on esitetty kannekirjelmässä ja jonka mukaan riidanalainen asetus, jota koskevasta ehdotuksesta on keskusteltu komitean 16.7.2003 pidetyssä kokouksessa, on mitätön, koska siihen on mainitun kokouksen kuluessa tehty huomattavia muutoksia, joita ei ole esitetty espanjan kielellä. Toisin sanoen nyt käsiteltävänä oleva peruste on ymmärrettävä siten, että vaikka komissio ei kyennytkään jakamaan kokouksen kuluessa ehdotettuja muutoksia myös espanjan kielellä, sen olisi tullut ainakin siirtää äänestys toiseen kokoukseen, jotta Espanjan edustajille olisi varattu riittävästi aikaa tutkia näitä ehdotuksia, jotka oli laadittu muulla kuin heidän valtionsa virallisella kielellä. Espanjan kuningaskunta on sitä paitsi muotoillut asiasisältönsä puolesta saman väitteen kannekirjelmänsä 3 kohdassa, kun se on esittänyt, että komissio oli pakottanut komitean äänestämään Espanjan valtuuskunnan varaumista huolimatta (ks. edellä 12 kohta).

48 Tämä peruste on kuitenkin hylättävä perusteettomana. Komitean työjärjestyksen 4 artiklassa tai missään muussakaan komitean työjärjestyksen säännöksessä ei säädetä äänestyksen siirtämisestä toiseen kokoukseen edes siinä tapauksessa, että ehdotukseen tehdään sisällöllisiä muutoksia komitean kokouksessa. Viimeksi

mainitussa tilanteessa 4 artiklassa säädetään ainoastaan mahdollisuudesta, että komitean puheenjohtaja siirtää äänestyksen kokouksen loppuun. Kuten kuitenkin on jo todettu, esillä olevassa asiassa on tehty näin, koska kyseessä olevasta asetusehdotuksesta keskustelu ja äänestys olivat ainoa asia, joka oli otettu komitean 16.7.2003 pidetyn kokouksen esityslistalle, ja koska äänestys oli mainitun kokouksen lopussa.

49 Virheellisyydet, joihin Espanjan kuningaskunta nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen toisessa osassa vetoaa, eivät kuitenkaan edes siinä tapauksessa, että ne olisi näytetty toteen, voisi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen. Koska komitea ei kyennyt antamaan lausuntoa asetuksella säädettävistä toimenpiteistä, asetuksen antoi komissio, joka siten ei ilmoittanut näistä toimenpiteistä neuvostolle asetuksen N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdan ja päätöksen 1999/468 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Espanjan kuningaskunta, joka äänesti kyseistä asetusehdotusta vastaan, ei olisi voinut vastustaa sitä tehokkaammin, vaikka sillä olisi ollut espanjankielinen versio riidanalaisesta asiakirjasta. Näin ollen virheellisyydet, joihin se vetoaa, eivät ole voineet vaikuttaa lopullisesti toteutettuihin toimenpiteisiin (ks. vastaavasti edellä 35 kohdassa mainittu Feta II -tapaus, tuomion 38–40 kohta).

50 Edellä 20 kohdassa mainitun asiassa Saksa vastaan komissio 10.2.1998 annetun tuomion, johon Espanjan kuningaskunta vetoaa, lukeminen ei voi osoittaa edellä todettua vääräksi. Mainitussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin on kumonnut riidanalaisen päätöksen sillä perusteella, että komissio ei ollut ottanut huomioon äänestyksen siirtämistä koskevaa pyyntöä, jonka oli esittänyt Saksan liittotasavalta, joka oli vastaanottanut kyseessä olevassa komiteassa keskusteltavaksi tarkoitetun päätösehdotuksen version virallisella kielellään määräajan jälkeen (edellä 20 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, tuomio 10.2.1998, 26–32 kohta).

51 Esillä olevassa asiassa Espanjan kuningaskunta on kuitenkin vahvistanut istunnossa, että se oli vastaanottanut virallisella kielellään ja määräajassa alkuperäisen ehdotuksen kyseessä olevasta asetuksesta, mikä on kirjattu istuntopöytäkirjaan.

52 Edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Saksa vastaan komissio, jossa annettiin tuomio 10.2.1998, kyseessä olleen komitean työjärjestyksen 2 artiklan 7 kohdassa määrättiin lisäksi, toisin kuin nyt kyseessä olevan komitean työjärjestyksessä, että jos toimenpide-ehdotuksia, joista oli tarkoitus keskustella, ei ollut lähetetty jäsenvaltioille määräajassa, tämä esityslistan kohta oli siirrettävä johonkin myöhempään kokoukseen jäsenvaltion niin pyytäessä (edellä 20 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, tuomio 10.2.1998, 17 kohta).

53 Lopuksi nyt esillä olevan asian tosiseikat ovat erilaiset siltä osin, että edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Saksa vastaan komissio, jossa annettiin tuomio 10.2.1998, kyseinen komitea oli antanut lausunnon, jota komissio oli sittemmin noudattanut (edellä 20 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, tuomio 10.2.1998, 32 kohta; ks. myös mainitulla tuomiolla kumotun rakennusalan tuotteista annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 31.5.1995 tehdyn komission päätöksen 95/204/EY (EYVL L 129, s. 23) johdantoosan viimeinen perustelukappale).

54 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on perusteeton ja että se on hylättävä, kuten myös koko ensimmäinen kanneperuste.

Toinen kanneperuste, joka perustuu normihierarkian periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdalla rikotaan asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan säännöksiä

Asianosaisten lausumat

55 Espanjan kuningaskunta muistuttaa, että riidanalaisen asetuksen 7 artikla on annettu asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan säännösten panemiseksi täytäntöön. Viimeksi mainitussa artiklassa viitataan kuitenkin ainoastaan uuden kapasiteetin lisäämiseen

kalastuslaivastoon ja lisäämiset erotellaan sillä perusteella, onko niihin saatu julkista tukea vai ei, ja niiden ainoana edellytyksenä edellytetään muun kapasiteetin poistoa tiettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan. Säännöksessä ei millään tavalla edellytetä, että kalastuslaivaston vetoisuutena ilmaistu kapasiteetti ei saa ylittää riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohtaan otettua kaavaa. Näin ollen se, että jäsenvaltiot velvoitetaan noudattamaan mainittua kaavaa, ei ole millään tavalla tarpeen asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklassa säädettyjen laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevien järjestelyjen panemiseksi täytäntöön.

56 Espanjan kuningaskunta lisää, että asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 2 kohta, jossa edellytetään, että mainitun asetuksen 12 artiklassa ja 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja kalastuskapasiteetin viitetasoja, jotka on ilmaistu bruttotonneina ja kilowatteina, ei saa ylittää, osoittaa, että neuvosto ei aseta jäsenvaltioille mitään rajaa siltä osin kuin on kyse komission kullekin jäsenvaltiolle vahvistamista viitetasoista. Sitä vastoin asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 2 kohdan nojalla ei mitenkään voi vahvistaa riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia eli rajoituksia, jotka koskevat laivaston tosiasiasiallista tasoa mitattuna bruttotonneina ja kilowatteina, jotka osoittavat kullakin jäsenvaltiolla olevan laivaston ajantasaisen tosiasiallisen tilanteen.

57 Espanjan kuningaskunnan mukaan viitetasoja, jotka komissio on määrittänyt monivuotisilla ohjausohjelmilla (jäljempänä MOO), jotka ovat seuranneet toisiaan vuosien ajan, noudatetaan, jos jäsenvaltiot varmistuvat siitä, että niiden laivaston tosiasiallinen taso on korkeintaan viitetaso. Näin on muun muassa Espanjassa, jossa laivaston tosiasiallinen taso on vuodesta 1992 lukien aina ollut viitetasojen alapuolella. Vuoden 2003 lopussa ero Espanjan laivaston tosiasiallisen tason ja siihen sovellettavan viitetason välillä voitiin arvioida noin 240 000 bruttotonniksi, mikä luku huomattavasti ylittää sellaisten jäsenvaltioiden kuin Alankomaat ja Irlanti koko laivaston, ja 535 067 kilowatiksi.

58 Tämä vähennys on Espanjan kuningaskunnan mukaan tulos sen huomattavasta ponnistelusta ja johtuu osittain sellaisista laivastosta poistoista, jotka on tehty

julkisella tuella, ja muilta osin ilman julkista tukea tehdyistä laivastosta poistoista harjoitetun laivanrakennusta koskevan politiikan ansiosta. Siten edellisessä kohdassa tarkoitetuista eroista 90 000 bruttotonnia ja 182 660 kilowattia on poistettu ilman julkista tukea.

59 Espanjan kuningaskunnan tiedostossa on siten vuodesta 1997 lukien ilman julkista tukea tehtyjä poistoja, jotka se voisi ottaa huomioon noudattaakseen asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyä velvollisuuttaan korvata uuden kapasiteetin lisäämiset laivastoonsa ilman julkista tukea tapahtuvilla poistoilla, jotka vastaavat vähintään samaa kapasiteettimäärää. Riidanalaisen asetuksen 7 artiklassa säädetty velvollisuus olla ylittämättä kalastuslaivaston tosiasiallista tasoa, sellaisena kuin se oli 1.1.2003, riistää Espanjan kuningaskunnalta tämän mahdollisuuden ja aiheuttaa sille siten vahinkoa erityisesti verrattuna sellaisiin muihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole noudattaneet velvollisuuttaan noudattaa komission MOO:ssa vahvistamia viitetasoja.

60 Lisäksi Espanjan kuningaskunnan mukaan riidanalaisen asetuksen 7 artikla jättää vaille oikeudellista merkitystä sen, että kuhunkin jäsenvaltioon sovellettavat viitetasot vahvistetaan mainitun asetuksen 4 artiklassa, koska 7 artiklalla komissio vahvistaa uudet tiukemmat viitetasot ilman neuvoston valtuutusta.

61 Näin ollen Espanjan kuningaskunta katsoo, että antamalla riidanalaisen asetuksen 7 artiklan komissio on loukannut normihierarkian periaatetta, joka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan edellyttää, että kun perusasetuksen soveltamissäännösten antamiseen toimivaltainen yhteisön toimielin antaa mainittuja soveltamissäännöksiä, se ei saa ylittää perusasetuksella sille annettua toimivaltaa eikä poiketa mainitusta asetuksesta (asia C-103/96, Eridania Beghin-Say, tuomio 13.3.1997, Kok. 1997, s. I-1453 ja asia C-179/97, Espanja v. komissio, tuomio 2.3.1999, Kok. 1999, s. I-1251).

62 Komissio korostaa, että riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa muunnetaan vain kaavaksi asetuksen N:o 2371/2002 11 ja 13 artiklan säännökset, jotta kunkin

kansallisen viranomaisen toimivaltaisen teknisen henkilökunnan tehtäväksi tulevat laskelmat helpottuisivat. Tämä kaava ilmentää sen mukaan näin ollen jäsenvaltioiden velvollisuutta jatkuvasti varmistaa se, että niiden kalastuskapasiteetin vetoisuus (GT_t) on enintään yhtä suuri kuin 1.1.2003 ollut kapasiteetti (GT_{03}), josta on vähennetty ensinnäkin asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu julkisella tuella poistettujen alusten vetoisuus yhteensä (- GT_a) ja toiseksi 35 prosenttia mainitun asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetusta sellaisten yli 100 bruttotonnin alusten vetoisuudesta, jotka on lisätty julkisella tuella [- 0,35 GT_{100}], ja johon on lisätty mainitun asetuksen 11 artiklan 5 kohdassa sallittu vetoisuuden lisääminen [+ GT_s] sekä laivaston uudelleenmittaamisesta aiheutuva muutos [+ Δ (GT - GRT)].

63 Komissio katsoo, että ottaessaan käyttöön 1.1.2003 lukien asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklassa säädetyt laivastoon lisäysten ja laivastosta poistojen korvausjärjestelyt neuvosto on rajoittanut laivastojen tosiasiallisia tasoja, minkä Espanjan kuningaskunnan esittämä argumentaatio vaikuttaa jättävän huomiotta. Mainittu rajoitus on sen mukaan itsenäinen suhteessa velvollisuuteen olla ylittämättä asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä viitetasoja, ja mainittu velvollisuus myös johtaa komission mukaan kunkin jäsenvaltion laivaston tosiasiallisen tason rajoittamiseen.

64 Espanjan kuningaskunnan väitteestä, joka perustuu siihen, että riidanalaisen asetuksen 7 artikla estää ottamasta huomioon uusien lisäysten korvaamiseksi vuodesta 1997 lukien väitetysti suoritetut Espanjan kalastuslaivaston vähentämiset, komissio huomauttaa, että asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan sanamuodossa olevaa kaavaa sovelletaan "1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen" sekä uuden kapasiteetin lisäämiseen laivastoon että poistovelvollisuuteen, joka siitä seuraa. Näin ollen juuri viimeksi mainittu artikla ei salli mainittua päivää aikaisemmin tehtyjen kapasiteetin poistojen huomioon ottamista.

65 Espanjan kuningaskunnan väitteillä ei komission mukaan siten ole mitään yhteyttä riidanalaisen asetuksen 7 artiklaan, ja ne jättävät asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan

säännökset huomiotta. Tosiasiassa mainitut väitteet koskevat neuvoston hyväksymää järjestelyä, jolla toisin kuin Espanjan kuningaskunta väittää, ei vahvisteta mitään yhteyttä sen, onko jäsenvaltio saavuttanut neljännen MOO:n tavoitteet vai ei, ja mainitussa 13 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien välillä. Espanjan kuningaskunta ei kuitenkaan ole määräajassa riitauttanut asetusta N:o 2371/2002, jolla mainitut järjestelyt on otettu käyttöön.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

66 On todettava, että normihierarkian noudattamisen periaatteen mukaan täytäntöönpanoasetus ei voi poiketa siihen toimeen sisältyvistä säännöistä, joka sillä pannaan täytäntöön (asia 38/70, Deutsche Tradax, tuomio 10.3.1971, Kok. 1971, s. 145, 10 kohta; edellä 61 kohdassa mainittu asia Espanja v. komissio, tuomio 10.2.1998, 20 kohta ja asia T-64/92, Chavane de Dalmassy ym. v. komissio, tuomio 27.10.1994, Kok. H. 1994, s. I-A-227 ja II-723, 52 kohta). Näin ollen on tarkastettava, ovatko riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan säännökset asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan, joka niillä pannaan täytäntöön, mukaisia.

67 Asianosaisten kirjelmistä ilmenee, että ne tulkitsevat viimeksi mainittua artiklaa eri tavoin. Komission mukaan mainitun artiklan 1 kohdassa olevat sanat "1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen" viittaavat sekä kalastuslaivastoon lisäämisiin että laivastosta poistoihin, joilla ne on korvattava, joten ainoastaan tästä päivästä lukien tehdyt poistot voidaan ottaa huomioon. Espanjan kuningaskunta sitä vastoin katsoo, että kaikki poistot jäsenvaltion kalastuslaivaston kapasiteetista ennen 1.1.2003 tehdyt poistot mukaan lukien voivat korvata samaan laivastoon lisäämisen, joka on tehty mainitun päivän jälkeen. Näin ollen viimeksi mainitun tulkinnan mukaan ainoa rajoitus, joka asetuksella N:o 2371/2002 jäsenvaltioiden laivastoille on asetettu, on mainitun asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädetty rajoitus, eli komission kullekin jäsenvaltiolle mainitun asetuksen 12 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistamat viitetasot.

68 On todettava, että riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohta vastaa tulkintaa, jonka komissio on tehnyt asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan 1 kohdasta. Jäsenvaltio voi nimittäin noudattaa riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohtaan sisältyvää matemaattista kaavaa vain siten, että se varmistuu siitä, että 1.1.2003 lukien uuden kapasiteetin lisäämiset sen laivastoon tasapainotetaan vähintään yhtä suurilla kapasiteetin poistoilla, jotka tapahtuvat myös mainitun päivän jälkeen. Kun tutkitaan, onko nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste perusteltu, on näin ollen arvioitava sitä, onko komission suosittama tulkinta asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklasta oikea.

69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo jäljempänä esitettävistä syistä, että näin on.

70 Ensinnäkin jo sellaisen järjestelmän logiikka, jossa kalastuslaivastoon lisäämiset korvataan vastaavilla laivastosta poistoilla, edellyttää väistämättä, että ainoastaan yhdestä ja samasta päivästä lukien tehdyt laivastoon lisäämiset ja laivastosta poistot on otettava huomioon. Mahdollisuus korvata uudet lisäämiset ennen tätä päivää tehdyillä poistoilla voisi johtaa korvaamiseen kahteen kertaan siinä tapauksessa, että aikaisemmat laivastosta poistot olisi jo voitu korvata muilla laivastoon lisäämisillä, jotka ovat myös aikaisempia. Tulkinta, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklasta ja jonka mukaan uuden kapasiteetin lisääminen kalastuslaivastoon voidaan korvata uusien laivastosta poistojen lisäksi myös vuodesta 1997 lukien tapahtuneilla laivastosta poistoilla, joita ei ole korvattu vastaavilla laivastoon lisäämisillä, ei osoita tätä logiikkaa virheelliseksi, vaan se pyrkii itse asiassa siirtämään päivän, josta lukien laivastoon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapaino on vahvistettava, vuoteen 1997. Kuten komissio on aiheellisesti huomauttanut, tällaiselle tulkinnalle ei ole mitään perustetta asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan 1 kohdassa, jossa edellytetään laivastoon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapainon vahvistamista 1.1.2003 alkaen.

71 Toiseksi asetuksen N:o 2371/2002 johdanto-osan 12 perustelukappaleesta ilmenee selvästi, että "kansalliset laivastoon lisäämis- ja poistojärjestelyt" kuuluvat erityistoimenpiteisiin yhteisön kalastuslaivaston supistamistavoitteen saavuttamiseksi ja että myös sellaisten viitetasojen vahvistaminen kalastuskapasiteetille, joita ei saa

ylittää, sisältyy näihin toimenpiteisiin. Sellainen asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltio voisi korvata 1.1.2003 jälkeen tapahtuneet alusten lisäämiset kalastuslaivastoonsa ennen mainittua päivää tapahtuneilla laivastosta poistoilla, joita ei mainittuun päivään mennessä ollut korvattu, olisi kuitenkin tämän tavoitteen vastainen. Mainittu tulkinta antaisi jäsenvaltiolle luvan lisätä kansallisten laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevien järjestelyjensä puitteissa kalastuslaivastonsa kapasiteettia sillä 1.1.2003 olleeseen kapasiteettiin nähden, eikä se näin ollen mahdollistaisi asetuksessa N:o 2371/2002 lausutun yhteisön kalastuslaivaston kokonaismäärän supistamista koskevan tavoitteen saavuttamista.

72 Kolmanneksi asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus "aiempiin" laivastosta poistoihin, jotka on otettava huomioon, ei millään tapaa sisällä ajatusta siitä, että nämä laivastosta poistot olisivat voineet tapahtua ennen 1.1.2003. Mainitun sanan tarkoituksena on vain sulkea pois mahdollisuus siitä, että laivastoon lisääminen korvataan sellaisella laivastosta poistolla, joka on tapahtunut mainitun lisäämisen jälkeen. Tällainen mahdollisuus, joka ei ole poissuljettu järjestelmässä, jossa vain laivastoon lisäämiset ja laivastosta poistot korvataan toisillaan, olisi yhteisön kalastuslaivaston supistamistavoitteen vastainen, koska siitä seuraisi mainitun laivaston kasvattaminen, vaikkakin vain väliaikaisesti, niin kauan kuin laivastosta poistoa, jonka tarkoituksena on korvata aiempi laivastoon lisääminen, ei vielä ole tapahtunut. Tällaisesta mahdollisuudesta voisi muutoinkin seurata useita käytännön ongelmia esimerkiksi siinä tapauksessa, että suunniteltu tuleva laivastosta poisto, jonka tarkoituksena on korvata jo tapahtunut laivastoon lisääminen, ei toteudu.

73 Neljänneksi komission esittämä asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan tulkinta on vahvistettu poikkeusten myöntämisestä uusille jäsenvaltioille eräistä asetuksen N:o 2371/2002 säännöksistä, jotka liittyvät kalastuslaivastojen viitetasoihin, 28.6.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1242/2004 (EUVL L 236, s. 1). Asetuksella N:o 1242/2004 on nimittäin luovuttu uusien viitetasojen vahvistamisesta kyseessä oleville jäsenvaltioille, koska on katsottu, että tällainen vahvistaminen on tarpeetonta, koska asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklassa säädetyt laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevat järjestelyt varmistavat täysin näiden jäsenvaltioiden kalastuslaivaston kapasiteetin säilyttämisen ennallaan kyseisten valtioiden liittymishetken eli 1.5.2004 tasolla (ks. asetuksen N:o 1242/2004 johdanto-osan toinen, kolmas ja neljäs perustelukappale). Jos ainoa asetuksella N:o 2371/2002 jäsenvaltioille asetettu rajoitus koskisi viitetasojen noudattamista,

kuten Espanjan kuningaskunta väittää, asetuksella N:o 1242/2004 olisi tullut vahvistaa viitetasot myös uusille jäsenvaltioille. Mainittu kehitys vaikuttaa siten vahvistavan komission näkemyksen, jonka mukaan viitetasoilla on tosiasiallista merkitystä ainoastaan niille jäsenvaltioille, jotka ylittivät ne 1.1.2003, ja niistä tulee tarpeettomia heti, kun kaikki jäsenvaltiot noudattavat niitä.

74 Viidenneksi komission kyseessä olevasta artiklasta esittämä tulkinta on vahvistettu asetuksen N:o 2371/2002 valmisteluasiakirjoissa. Neuvoston puheenjohtajan 12.12.2002 päivätystä asiakirjasta nro 15414/02, jossa kootaan yhteen eri kansallisten valtuuskuntien kannat ehdotuksesta, josta sittemmin on tullut asetus N:o 2371/2002, ja joka on julkistettu mainitun toimielimen asiakirjahakemiston kautta, ilmenee nimittäin, että kuusi jäsenvaltiota eli Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Suomen tasavalta, Italian tasavalta ja Portugalin tasavalta oli ilmoittanut, että ehdotuksen 12 artiklasta (josta on tullut asetuksen N:o 2371/2002 13 artikla) olisi käytävä selvästi ilmi, että viitetasojen ylittämistä pyritään välttämään. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti istunnossa ottaa mainitun asiakirjan asian asiakirja-aineistoon sen jälkeen, kun se oli toimittanut asianosaisille kopion mainitusta asiakirjasta oikeudenkäyntikielellä ja kehottanut niitä esittämään siitä mahdolliset huomautuksensa, mikä on kirjattu istuntopöytäkirjaan. Espanjan kuningaskunta ei ole esittänyt mainitusta asiakirjasta mitään huomautuksia.

75 Euroopan parlamentti oli myös esittänyt samaa ehdotusta koskevassa lainsäädäntöpäätöslauselmassaan (Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (KOM(2002) 185 – C5-0313/2002 – 2002/0114(CNS) (EUVL 2004, C 27 E, s. 112))) tarkistuksen nro 42, jonka tarkoituksena oli korvata komission neuvostolle esittämään asetusehdotukseen sisältyneet sanat "ettei laivastoon lisäysten kokonaiskapasiteetti missään vaiheessa ylitä laivastosta poistojen kokonaiskapasiteettia" sanoilla "ettei viitetasoja ylitetä". On kuitenkin todettava, että neuvosto ei ole hyväksynyt mainittuja ehdotuksia asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan lopullisesti hyväksytyssä versiossa.

76 Espanjan kuningaskunnan väitteestä, joka perustuu siihen, että jäsenvaltiot, jotka ovat täysin noudattaneet viitetasoja, kärsivät siitä, että niillä 1.1.2003 olleen kalastuslaivaston kapasiteetti muunnetaan rajaksi, jota ei jatkossa voida ylittää, on todettava, että edellä esitettyjen seikkojen valossa tämä vaikutus seuraa välittömästi asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklasta. Kuten komissio on aiheellisesti todennut, Espanjan kuningaskunta ei kuitenkaan ole määräajassa riitauttanut viimeksi mainittua säännöstä eikä se ole myöskään tehnyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa väitettä sen lainvastaisuudesta.

77 Tästä seuraa, että toisin kuin Espanjan kuningaskunta väittää, riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan säännös ei ole asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan vastainen. Näin ollen toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka perustuu normihierarkian periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdalla rikotaan asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan säännöksiä

Asianosaisten lausumat

78 Espanjan kuningaskunta toteaa, että asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdassa annetaan jäsenvaltioille nimenomaisesti lupa olla ottamatta huomioon mainitun asetuksen 13 artiklassa tarkoitettua alusten laivastoon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapainoa vahvistettaessa vähintään viiden vuoden ikäisten kalastusalusten vetoisuuden lisäystä, joka johtuu nykyaikaistamisesta pääkannen yläpuolella turvallisuuden, työskentelyolosuhteiden, hygienian ja tuotteiden laadun parantamiseksi. Riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa sisällytetään mainitun kuningaskunnan mukaan seikkoihin, jotka on otettava huomioon, kun jäsenvaltion

kalastuslaivaston kapasiteettia määritetään vetoisuutena ilmaistuna, kuitenkin tekijä GT_s, joka vastaa kyseessä olevaa lisäystä. Koska riidanalaisen asetuksen 7 artiklaan on näin ollen sisällytetty mainittu tekijä, joka asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdan säännösten nojalla olisi tullut jättää siitä pois, mainittu artikla on normihierarkian periaatteen ja edellä 61 kohdassa mainitun yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön vastainen.

79 Komissio huomauttaa, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste osoittaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole ymmärtänyt riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan ulottuvuutta. Jos GT_s-tekijää ei olisi sisällytetty mainitussa säännöksessä säädettyyn matemaattiseen kaavaan, nykyaikaistamisesta johtuva vetoisuuden lisäys olisi ollut komission mukaan korvattava samansuuruisella kapasiteetin laivastosta poistolla. Tämän lopputulos olisi ollut päinvastainen kuin se, jota asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdalla tavoitellaan. GT_s-tekijän, jota edeltää yhteenlaskumerkki, sisällyttäminen riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohtaan sisältyvään kaavaan oli siis välttämätöntä. Mainitussa artiklassa vain muutettiin matemaattiseksi kaavaksi se, ettei asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdassa säädettyjä alusten nykyaikaistamistoimenpiteistä johtuvia kapasiteetin lisäyksiä oteta huomioon.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

80 Kuten komissio on aiheellisesti huomauttanut, nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste perustuu virheelliseen käsitykseen riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun matemaattisen kaavan vaikutuksesta. Kaavaa noudattaakseen kunkin jäsenvaltion on varmistuttava siitä, että sen kalastuslaivaston kapasiteetti vetoisuutena ilmaistuna (GT_t) on minä tahansa ajankohtana enintään yhtä suuri kuin kalastuskapasiteetti 1.1.2003 (GT_{03}).

81 Asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta kalastusalusten nykyaikaistamisesta seuraa kuitenkin laivaston kapasiteetin lisäys (GT_s), josta seuraa,

että tosiasiallinen kapasiteetti (GT_t) on kyseessä olevan lisäyksen johdosta suurempi kuin 1.1.2003 ollut kapasiteetti (GT_{03}). Jotta tasapainotilanne säilytettäisiin, riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kaavassa säädetään, että GT_t-tekijää verrataan GT_{03}-tekijään, jota on korotettu GT_s-tekijällä (GT_{03} + GT_s).

82 Tästä seuraa, että toisin kuin Espanjan kuningaskunta väittää, asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdasta seuraava velvollisuus olla ottamatta huomioon mainitussa säännöksessä tarkoitettuja kapasiteetin lisäyksiä edellyttää, että GT_s-tekijä lisätään GT_{03}-tekijään riidanalaisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kaavassa. Asetuksen N:o 2371/2002 11 artiklan 5 kohdan säännöstä rikottaisiin päinvastaisessa tilanteessa, koska tällaisessa tilanteessa kyseessä olevan jäsenvaltion olisi poistettava kalastuslaivastostaan vähintään nykyaikaistamisesta johtuvaa lisäystä vastaava kapasiteettimäärä, jotta se vähentäisi kapasiteettiaan (GT_t) eikä ylittäisi 1.1.2003 olemassa ollutta kapasiteettia (GT_{03}).

83 Edellä esitetystä seuraa, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Neljäs kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Asianosaisten lausumat

84 Espanjan kuningaskunta vetoaa luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että riidanalaista asetusta sovelletaan taannehtivasti eli 1.1.2003 lukien, mistä voi aiheutua vahinkoa niille, joita asia koskee. Vastauksessaan Espanjan

kuningaskunta on täsmentänyt, että niille, joita asia koskee, aiheutuva vahinko johtuu siitä, että riidanalaisella asetuksella on otettu käyttöön kalastuslaivaston tosiasiallista tasoa koskeva uusi rajoitus, josta ei ole säädetty asetuksessa N:o 2371/2002. Näin ollen Espanjan kuningaskunta katsoo, että väite, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen taannehtiva vaikutus on perusteltu, koska sillä vain vahvistetaan 1.1.2003 voimaan tulleen asetuksen N:o 2371/2002 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ei ole pätevä, koska ne, joita asia mahdollisesti koskee, eivät ole voineet arvata uusia rajoituksia, joita komissio suunnitteli ottavansa käyttöön.

85 Komissio väittää ensisijaisesti, että mainitun kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, koska se ei ole yhteisön tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja sitä koskevan oikeuskäytännön mukainen. Komission mukaan ne oleelliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste perustuu, eivät mitenkään ilmene kannekirjelmästä, koska Espanjan kuningaskunta on vedonnut vain täysin hypoteettiseen vahinkoon, joka niille, joita asia koskee, aiheutuu riidanalaisen asetuksen taannehtivasta vaikutuksesta, yksilöimättä näitä tahoja selvästi ja selittämättä, mitkä ovat niiden kärsimän vahingon laatu ja alkuperä.

86 Toissijaisesti komissio katsoo, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste ei ole perusteltu. Komission mukaan oikeuskäytännössä hyväksytään poikkeuksellisesti se, että yhteisön säädöstä sovelletaan sen julkaisemista edeltävästä päivästä alkaen, kun tavoiteltava päämäärä edellyttää sitä ja kun niiden, joita asia koskee, perusteltua luottamusta kunnioitetaan asianmukaisesti (asia 98/78, Racke, tuomio 25.1.1979, Kok. 1979, s. 69, Kok. Ep. IV, s. 297, 20 kohta; asia 99/78, Weingut Decker, tuomio 25.1.1979, Kok. 1979, s. 101, 8 kohta; asia C-337/88, SAFA, tuomio 9.1.1990, Kok. 1990, s. I-1, 13 kohta; asia C-368/89, Crispoltoni, tuomio 11.7.1991, Kok. 1991, s. I-3695, 17 kohta; asia C-244/95, Moskof, tuomio 20.11.1997, Kok. 1997, s. I-6441, 77 kohta ja asia C-110/97, Alankomaat v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8763, 151 kohta). Esillä olevassa asiassa päivä, josta alkaen riidanalaista asetusta sovelletaan, ei voisi olla muu kuin asetuksen N:o 2371/2002 voimaantulopäivä eli 1.1.2003, koska sen ainoa tavoite on vahvistaa asetuksella N:o 2371/2002 säädettyjen velvoitteiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt lisäämättä mainittuun asetukseen mitään uutta.

87 Komissio huomauttaa, että Espanjan kuningaskunnan argumentaatio, jonka mukaan riidanalaisella asetuksella olisi hyväksytty toimenpiteitä, joista asetuksessa N:o 2371/2002 ei ole säädetty, perustuu virheelliseen oletukseen, koska kuten komissio on toiseen kanneperusteeseen antamassaan vastauksessa selittänyt, väitetty uusi rajoitus, joka riidanalaisella asetuksella on otettu käyttöön siten, että siinä on viitattu kalastuslaivaston tosiasiallisiin tasoihin, on vain asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklassa säädetyn laivastoon lisäyksiä ja laivastosta poistoja koskevan järjestelyn soveltamista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

88 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätään, että kannekirjelmässä on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja että siinä on mainittava yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Mainittu määräys ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohta ovat sanamuodoltaan samoja, ja niissä vain toistetaan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklaan sisältyvä vaatimus, jota sovelletaan erotuksetta yhteisöjen tuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettuun kanteeseen (asia C-214/05 P, Rossi v. SMHV, tuomio 18.7.2006, Kok. 2006, s. I-7057, 36 kohta).

89 Edellä mainituista määräyksistä ilmenee, että niiden oleellisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen, joihin kanne perustuu, on ilmettävä johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmän tekstistä ja että näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta yhteisöjen tuomioistuimet voivat harjoittaa valvontaansa (asia C-178/00, Italia v. komissio, tuomio 9.1.2003, Kok. 2003, s. I-303, 6 kohta ja asia C-55/03, komissio v. Espanja, tuomio 14.10.2004, 23 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Pelkästään se, että vedotaan yhteisön oikeuden periaatteeseen, jota väitetään loukatun, ilmaisematta niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joihin väite perustuu, ei täytä tätä vaatimusta (ks. vastaavasti asia C-199/03, Irlanti v. komissio, tuomio 15.9.2005, Kok. 2005, s. I-8027, 51 kohta).

90 Esillä olevassa asiassa Espanjan kuningaskunta väittää kannekirjelmässään ainoastaan, että se, että riidanalainen asetus on päätetty saattaa voimaan 1.1.2003 alkaen, loukkaa luottamuksensuojan periaatetta, koska siitä voi aiheutua vahinkoa niille, joita asia koskee, mutta mainittu kuningaskunta ei kuitenkaan ilmoita sellaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joiden perusteella voitaisiin yksilöidä todennäköinen väitetty vahinko ja ne, joita asia koskee. Näin ollen, kuten komissio aivan oikein huomauttaa, nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste ei täytä edellä mainituissa yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksissä olevien määräysten vaatimuksia ja se on siis jätettävä tutkimatta.

91 Joka tapauksessa Espanjan kuningaskunnan vastauksessaan nyt käsiteltävänä olevan kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen tueksi esittämä perustelu, jonka mukaan niille, joita asia koskee, aiheutuisi vahinkoa siitä, että riidanalaisella asetuksella otetaan käyttöön sellainen uusi jäsenvaltioiden kalastuslaivaston rajoitus, josta ei säädetä asetuksessa N:o 2371/2002, on vain toistoa toisen kanneperusteen yhteydessä esitetylle väitteelle, joka perustuu normihierarkian periaatteen loukkaamiseen. Kuten kuitenkin on jo todettu, mainittu kanneperuste on perusteeton ja se on hylättävä.

92 Koska kalastuslaivastoon lisäämisiä ja siitä poistoja koskevat järjestelyt, joista asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklassa on säädetty, ovat tulleet voimaan 1.1.2003, riidanalaisen asetuksen soveltaminen samasta päivästä lukien ei, toisin kuin Espanjan kuningaskunta väittää, muutoinkaan voi pettää niiden, joita asia koskee, väitettyä perusteltua luottamusta.

93 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä.

Viides kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen asetuksen väitettyyn mielivaltaisuuteen

Asianosaisten lausumat

94 Espanjan kuningaskunta väittää, että riidanalaisen asetuksen 6 artiklassa rajoitetaan sellaisten alusten poistojen huomioon ottamista, jotka on tehty 1.1.2000 ja 31.12.2002 välisenä aikana, ja otetaan siten käyttöön rajoitus, jota asetuksessa N:o 2371/2002 ei ole. Espanjan kuningaskunnan mukaan viitetasot, kuten myös MOO, viittaavat vuoteen 1997. Lisäksi asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa käytetystä ilmaisusta "korvataan – – aiemmalla ilman julkista tukea tapahtuvalla poistolla" ilmenee, että toteutettujen poistojen huomioon ottamista ei ole millään tavalla ajallisesti rajoitettu. Näin ollen riidanalaisella asetuksella tehty rajoitus on mielivaltainen.

95 Espanjan kuningaskunta katsoo, että viitetasot, joita riidanalaisessa asetuksessa siihen sovelletaan, eivät ole hyväksyttäviä, koska komissio on sen mukaan ottanut mainitussa asetuksessa käyttöön uuden säännön, joka aiheuttaa sen, että viitetasoa ei voida käyttää laivaston hallinnan osana, ja joka rankaisee Espanjan kuningaskuntaa 240 000 bruttotonnin vähennyksellä, vaikka Alankomaille, Irlannille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle on sallittu huomattavia vetoisuuden lisäyksiä.

96 Komission omaksuma lähestymistapa jättää Espanjan kuningaskunnan mukaan mielivaltaisesti huomiotta mainitun kuningaskunnan oikeutetut edut, koska siinä sekoitetaan viitetason ja laivaston tosiasiallisen tason käsitteet. Komission laaja harkintavalta monitahoisten taloudellisten tilanteiden arvioinnissa ei vapauta sitä velvollisuudesta noudattaa neuvoston asetuksia sekä sen omia asetuksia eikä oikeuta sellaisten oikeuksien suppeaan tulkintaan, jotka Espanjan kuningaskunta on

hankkinut saavuttamalla neljännen MOO:n tavoitteet, eikä myöskään siihen, että mainittu kuningaskunta samaistetaan sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole täyttäneet velvoitteitaan, siten, että sitä kohdellaan laivastosta poistojen suhteen tasavertaisesti, mikä ei ole hyväksyttävää.

97 Komissio korostaa, että riidanalaisen asetuksen 6 artikla on poikkeus asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklasta, jossa ei ole siirtymäsäännöksiä ja jossa lähtökohtaisesti kielletään 1.1.2003 lukien kaikki sellaiset alusten lisäämiset kalastuslaivastoon, joihin ei liity vähintään yhtä suuren kapasiteetin poistoa. Sen mukaan 6 artiklassa vain varmistetaan siirtymä aikaisempien laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevien järjestelyjen ja uuden järjestelmän välillä siten, että jäsenvaltion aikaisemmin alusten rakentamiseen antamat hallinnolliset luvat otetaan huomioon. Siten 6 artikla turvaa 1.1.2000 ja 31.12.2002 välisenä aikana luvan saaneiden oikeuden lisätä uusi aluksensa kyseisen jäsenvaltion kalastuslaivastoon ilman, että vastaava kapasiteetti on aikaisemmin poistettu laivastosta. Mainittu säännös suojaa siten rakentamisluvan saaneiden laivanvarustajien perusteltua luottamusta.

98 Riidanalaisen asetuksen 6 artiklan poikkeuksellinen luonne on komission mukaan perustelu sille, että rajattuna aikana annetut luvat otetaan huomioon. Komissio toteaa tältä osin, että sen alkuperäisessä ehdotuksessa mainituksi ajaksi oli vahvistettu vuosi eli 1.1.2002–31.12.2002. Jäsenvaltioiden, muun muassa Espanjan kuningaskunnan, huomautusten sekä kalastusalalla toimivaltaisten kansallisten viranomaisten komission pyynnöstä toimittamien tietojen johdosta komissio päätti pidentää viiteaikaa vuodesta kolmeen vuoteen.

99 Mainittu kolmen vuoden ajanjakso perustuu komission mukaan objektiivisiin arviointiperusteisiin, eli hallinnollisen rakentamisluvan myöntämisen ja aluksen kalastuslaivastoon lisäämisen välillä kuluvaan aikaan, jonka komissio on arvioinut noin kolmeksi vuodeksi kokemuksensa perusteella sekä ottamalla huomioon kaikki välivaiheet, kuten sopimuksen tekeminen sekä aluksen rakentaminen ja vesillelasku.

Lisäksi viiteajan vahvistaminen alkamaan 1.1.2000 vastaa komission mukaan ajaksi 2000–2006 hyväksytyn kalastusalan rakenteellisia toimenpiteitä koskevan monivuotisen ohjelman alkua.

100 Tästä seuraa, että Espanjan kuningaskunnan väitettä, jonka mukaan viiteajan, jonka kuluessa ennen 1.1.2003 annetut hallinnolliset luvat otetaan huomioon, alkaminen olisi ulotettava vuoteen 1997, ei komission mukaan voida hyväksyä.

101 Komissio katsoo, että tällä väitteellä Espanjan kuningaskunta pyrkii ulottamaan poikkeuksen, josta on säädetty sellaisissa tapauksissa, joissa kansallinen hallinnollinen lupa oli annettu aikaisemmin ja joissa sitä ei ennen 1.1.2003 ollut seurannut uuden aluksen tosiasiallinen lisääminen laivastoon, kaikkiin sellaisiin laivastosta poistoihin, joita sen laivastossa on tapahtunut vuodesta 1997 lukien. Missään tapauksessa Espanjan kuningaskunta ei sen mukaan ole väittänyt, että ennen 1.1.2000 olisi annettu hallinnollisia rakentamislupia sellaisille aluksille, joita ei vielä ollut lisätty laivastoon 1.1.2003.

102 Komission mukaan Espanjan kuningaskunta pyrkii tällä väitteellä riidanalaisen asetuksen 6 artiklaan sisältyvän poikkeuksellisen siirtymäsäännöksen yleistämiseen, mikä olisi asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklan ja komissiolle viimeksi mainitun säännöksen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamisessa kuuluvien velvollisuuksien vastaista.

103 Komissio muistuttaa lisäksi yhteisön lainsäätäjällä oikeuskäytännön mukaan olevasta laajasta harkintavallasta tilanteissa, jotka edellyttävät monitahoisen taloudellisen tilanteen arviointia, kuten yhteisen maatalouspolitiikan ja kalastuksen yhteydessä (asia C-4/96, NIFPO ja Northern Ireland Fishermen's Federation, tuomio 19.2.1998, Kok. 1998, s. I-681, 41 ja 42 kohta ja asia C-120/99, Italia v. neuvosto, tuomio

25.10.2001, Kok. 2001, s. I-7997, 44 kohta). Se katsoo, että esillä olevassa asiassa Espanjan kuningaskunta ei ole esittänyt minkäänlaisia todisteita siitä, että komissio olisi selvästi ylittänyt tämän harkintavallan rajat.

104 Lopuksi komissio täsmentää, että muita jäsenvaltioita koskevat vetoisuuksien lisäykset, jotka Espanjan kuningaskunta on tuonut esiin, merkitsevät sellaista neljännen MOO:n tavoitteiden tarkistamista, jota nämä valtiot olivat pyytäneet ennen 31.12.2002 ja josta ei ollut tehty mitään päätöstä vielä 1.1.2003. Espanjan kuningaskunta ei kuitenkaan komission mukaan ole tehnyt tällaista pyyntöä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

105 Maatalouspolitiikassa, joka EY 32 artiklan 1 kohdan mukaan käsittää myös kalastuksen, oikeuskäytännössä tunnustetaan toimielimille laaja harkintavalta niille perustamissopimuksessa osoitettujen tehtävien vuoksi (asia 256/85, Van den Bergh en Jurgens v. komissio, tuomio 11.3.1987, Kok. 1987, s. 1155, 31 kohta; asia C-256/90, Mignini, tuomio 8.4.1992, Kok. 1992, s. I-2651, 16 kohta ja edellä 103 kohdassa mainittu asia NIFPO ja Northern Ireland Fishermen's Federation, tuomion 57 kohta).

106 Oikeuskäytännössä todetaan kuitenkin myös, että jos toimenpiteen säännösten tutkiminen paljastaa mielivaltaisen erilaisen kohtelun eli eron, jota ei voida riittävästi perustella ja joka ei perustu objektiivisiin kriteereihin (ks. asia 106/81, Kind v. ETY, tuomio 15.9.1982, Kok. 1982, s. 2885, 22 kohta; asia C-370/88, Marshall, tuomio 13.11.1990, Kok. 1990, s. I-4071, 24 kohta ja asia T-52/99, T. Port v. komissio, tuomio 20.3.2001, Kok. 2001, s. II-981, 82 kohta), toimenpide on kumottava, koska sillä rikotaan EY 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettua syrjintäkieltoa, joka edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (ks. edellä 103 kohdassa mainittu asia

NIFPO ja Northern Ireland Fishermen's Federation, tuomion 58 kohta ja asia C-280/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4973, Kok. Ep. XVI, s. I-173, 67 kohta).

107 Näin ollen on tarkistettava, käykö mielivaltainen erilainen kohtelu ilmi riidanalaisen asetuksen 6 artiklan säännöksestä. Tältä osin on todettava, että mainittu säännös on poikkeus asetuksen N:o 2371/2002 13 artiklassa ilmaistuun sääntöön, jossa edellytetään, että laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevien korvausjärjestelyjen vuoksi jäsenvaltion kalastuslaivaston 1.1.2003 olemassa ollut tosiasiallinen kapasiteetti on otettava huomioon. Riidanalaisen asetuksen 6 artiklan ja mainitun asetuksen liitteen II, jossa vahvistetaan kalastuskapasiteetin laskemiseen sovellettavat säännöt vetoisuutena (GT_{03}) ja tehona (KW_{03}) 1.1.2003, yhteistarkastelusta seuraa, että kalastuslaivastoon mainitun päivän jälkeen lisättyjen kalastusalusten katsotaan kuuluneen mainittuun laivastoon jo mainitusta päivästä lukien, jos 6 artiklassa asetetut sellaiset edellytykset täyttyvät, jotka koskevat kyseisen jäsenvaltion antaman hallinnollisen rakentamisluvan olemassaoloa 1.1.2000 ja 31.12.2002 välisenä aikana sekä mainitun päätöksen ja aluksen laivastoon lisäämisen välisen kolmen vuoden enimmäisajan noudattamista.

108 Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kahdeksannesta perustelukappaleesta ja komission toimittamista selityksistä ilmenee, tämä poikkeus on otettu käyttöön, jotta varmistetaan siirtymä aikaisempien laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevien järjestelyjen ja asetuksella N:o 2371/2002 vahvistetun uuden järjestelmän välillä. Käytännössä komissio on kyseessä olevalla poikkeuksella halunnut varmistaa sellaisten laivanvarustajien perustellun luottamuksen suojan, joilla oli kalastusaluksen rakentamislupa sellaisten kansallisten laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevien järjestelyjen puitteissa, jotka oli vahvistettu ja ilmoitettu komissiolle päätöksen 97/413/EY 6 artiklan mukaisesti mutta joihin liittyvää alusta ei ollut voitu lisätä kyseisen jäsenvaltion kalastuslaivastoon ennen 1.1.2003. Koska asetuksessa N:o 2371/2002 ei ollut tätä tilannetta koskevia siirtymäsäännöksiä, aluksen lisääminen kyseisen jäsenvaltion kalastuslaivastoon 1.1.2003 jälkeen olisi ilman tätä poikkeusta ollut mahdollista vain, jos siihen olisi yhdistetty sellaisen toisen aluksen laivastosta poisto, jonka kapasiteetti on vähintään yhtä suuri.

109 Koska mainitunkaltaista edellytystä ei kuitenkaan voitu ennakoida silloin, kun lupa oli myönnetty, sen asettaminen myöhemmin olisi loukannut sellaisten hallinnollisen luvan saaneiden perusteltua luottamusta, jotka olivat sijoittaneet huomattavia rahamääriä sellaisen kalastusaluksen rakentamiseen, jonka lisääminen kalastuslaivastoon olisi muuttunut ongelmalliseksi. Riidanalaisen asetuksen 6 artiklassa on siten sallittu mainitunkaltaisen aluksen lisääminen kalastuslaivastoon 1.1.2003 jälkeen edellyttäen kuitenkin, että hallinnollinen rakentamislupa on annettu 1.1.2000 ja 31.12.2002 välisenä viiteaikana ja että alus on rekisteröity viimeistään kolme vuotta sen hallinnollisen päätöksen tekopäivän jälkeen, jolla sen rakentamiseen on annettu lupa. Vuoden viiteaikaa (1.1.2002–31.12.2002), jota komissio alun perin ehdotti, pidennettiin tiettyjen jäsenvaltioiden pyynnöstä kolmeen vuoteen, jotta se alkaisi samaan aikaan kuin vuosien 2000–2006 MOO. Lisäksi sen päätöksen päivämäärän, jolla hallinnollinen rakentamislupa on myönnetty, ja uuden kalastusaluksen kalastuslaivastoon lisäämisen välisestä kolmen vuoden enimmäisajasta säätäminen vastaa, kuten komissio on todennut, mainitunkaltaisen aluksen rakentamisen tavanomaista kestoa.

110 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, riidanalaisen asetuksen 6 artiklassa myönnettyä poikkeusta ei voida pitää mielivaltaisena. Se perustuu päinvastoin objektiivisiin kriteereihin, ja tarve suojata sellaisten tahojen, jotka olivat saaneet kalastusalusten rakentamislupia ennen asetuksen N:o 2371/2002 voimaantuloa, perusteltua luottamusta perustelee sen täysin.

111 Espanjan kuningaskunnan väitteet eivät kumoa tätä päätelmää. Tältä osin on todettava, että Espanjan kuningaskunnan kirjelmissä esitettyjen nyt käsiteltävänä olevaan kanneperusteeseen liittyvien perustelujen ulottuvuutta on vaikea hahmottaa ja että Espanjan kuningaskunta vaikuttaa toistavan perusteettomat väitteensä, jotka se on esittänyt toisen kanneperusteensa tueksi. Tarkemmin sanottuna Espanjan kuningaskunta on väittänyt kirjelmissään, että riidanalainen asetus mahdollistaisi sen, että 1.1.2000 ja 31.12.2002 välisenä aikana tehdyt laivastosta poistot otetaan huomioon mutta että tämän ajanjakson olisi ulotuttava vuoteen 1997 saakka. Tältä osin on ensinnäkin todettava, että riidanalainen asetus sallii edellä mainitun

ajanjakson kuluessa tehtyjen laivastosta poistojen huomioon ottamisen vain siltä osin kuin mainituista laivastosta poistoista on seurannut vastaavien hallinnollisten rakentamislupien myöntäminen ja rakennettavia aluksia ei ole vielä 1.1.2003 lisätty kalastuslaivastoon.

112 Viiteajan ulottamisella vuoteen 1997 saakka olisi sitä paitsi ollut tehokas vaikutus vain, jos luvan myöntämisen ja aluksen rekisteröinnin välinen aika, josta säädetään riidanalaisen asetuksen 6 artiklassa, olisi samalla vahvistettu kolmen vuoden sijaan vähintään kuudeksi vuodeksi. Ensi vaikutelma mainitusta ajasta kalastusaluksen rakentamiseen on, että se on liian pitkä eikä vastaa mainitunlaisen aluksen rakentamisen tavanomaista kestoa. Espanjan kuningaskunta ei sitä paitsi ole kirjelmissään mitenkään käsitellyt kysymystä kalastusaluksen rakentamisen kestosta eikä se siten ole ilmoittanut syitä, joiden vuoksi olisi tarpeen vahvistaa pidempi rakentamisaika.

113 Istunnossa Espanjan kuningaskunta on väittänyt, että viiden vuoden rakentamisajan vahvistaminen oli Espanjan osalta tarpeen siitä syystä, että ennen asetuksen N:o 2371/2002 voimaantuloa sovellettavassa Espanjan lainsäädännössä varattiin rakentamisluvan saaneille viiden vuoden aika uuden aluksensa rakentamiseen ja sen lisäämiseen Espanjan kalastuslaivastoon, ja että siitä, että Espanjassa oli pyydetty suuri määrä mainitunlaisia aluksia koskevia rakentamislupia ja että saatavilla oli rajallinen määrä telakoita, seuraa, että Espanjassa mainitunlaisten alusten rakentamisen keskimääräinen kesto oli todellakin viisi vuotta.

114 Komissio vastasi, että se ei ollut saanut niiltä jäsenvaltioilta, jotka olivat pyytäneet alun perin ehdotetun rakentamisajan pidentämistä, minkäänlaisia objektiivisia ja täsmällisiä tietoja, joiden perusteella olisi ollut mahdollista määrittää sen pidennyksen täsmällinen kesto, joka oli myönnettävä. Näin ollen komissio oli päätellyt asiantuntijoidensa arvion perusteella, että kolmen vuoden aika oli enemmän kuin riittävä mainitunlaisen aluksen rakentamiseen.

115 Espanjan kuningaskunta kiisti nämä väitteet ja vetosi siihen, että sen valtuuskunta oli ilmaissut näkemyksensä tästä kysymyksestä niissä komitean kokouksissa, jotka edelsivät riidanalaisen asetuksen antamista. Komitean 16.7.2003 pidetyn kokouksen pöytäkirjasta ilmeneekin, että Espanja oli todella ilmoittanut puheenvuorossaan, että komission ehdottaman ajanjakson kesto oli liian lyhyt ja että mainitun ajanjakson alku oli siten ulotettava vuoteen 1998 saakka. Kuten komissio on kuitenkin todennut Espanjan kuningaskunnan sitä kiistämättä, Espanjan kuningaskunta ei tuolloin esittänyt kantansa tueksi niitä perusteita, joihin se on istunnossa vedonnut, eikä mitään muitakaan perusteluja.

116 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että Espanjan kuningaskunnan väitteet, jotka se on ensimmäisen kerran esittänyt istunnossa, on esitetty liian myöhään ja että ne on näin ollen jätettävä tutkimatta. Missään tapauksessa mainitut väitteet eivät ole omiaan saattamaan kyseenalaiseksi riidanalaisen asetuksen 6 artiklassa vahvistetun kolmen vuoden ajan kohtuullisuutta ja sitä, että se ei ole mielivaltainen, eivätkä ne myöskään osoita, että mainitun ajanjakson kesto johtuu komission tekemästä ilmeisestä arviointivirheestä. Vaikka komission oli vahvistettava kyseessä olevan ajanjakson kesto objektiivisilla kriteereillä ja tavalla, joka ei ole mielivaltainen, sillä ei sitä vastoin ollut velvollisuutta vahvistaa lainsäädännöllä kaikkia sitä koskevia jäsenvaltioiden ehdotuksia, mikä muutoinkin olisi ollut mahdotonta, kun otetaan huomioon, että eri maiden asiaa koskevat kansalliset säännökset ovat kirjavia.

117 Lopuksi viitetasojen lisäyksistä, joita komission väitetään myöntäneen muille jäsenvaltioille mutta ei Espanjalle, on todettava, että ne eivät ole omiaan osoittamaan, että Espanjaa olisi kohdeltu mielivaltaisesti ja syrjivästi. Kuten Espanjan kuningaskunta on itse todennut, sillä 1.1.2003 olleen kalastuslaivaston kapasiteetti oli sen viitetason alapuolella, joten viitetason lisäämisestä ei olisi ollut mainitulle kuningaskunnalle mitään hyötyä eikä siinä siten olisi ollut mieltä, koska kuten toisen kanneperusteen tutkimisen yhteydessä on todettu (ks. erityisesti edellä 69–76 kohta), asetuksella N:o 2371/2002 käyttöön otetuista laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevista korvausjärjestelyistä seuraa, että jäsenvaltion kalastuslaivaston kapasiteetti ei voi ylittää tasoa, jolla se oli 1.1.2003.

118 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä perusteettomana, kuten myös koko kanne.

Oikeudenkäyntikulut

119 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Espanjan kuningaskunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vilaras Dehousse Šváby

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä toukokuuta 2007.

E. Coulon M. Vilaras

kirjaaja jaoston puheenjohtaja